

Katil 7

– Lütuf VELİ · 07 Ağustos 2010

Merve oldukça yorulmuştu, üzerini değişmeden girdi yatağa, iyi geceler dileyerek ığdem. Oysa ığdem onu ivcikleyerek bir takım bilgilere ulaşmak istiyordu. Hele ki inci ve nilgünle tanışması, dahası arkadaş olması merakına neden olmuştu. İnci ve Nilgünün de emniyette dosyaları vardı ve takip edilmekteydiler. Her oluşum emniyetçe takibe alınır ve ülkeye, millete zararlı olup olmadıkları tespit edilinceye kadar takip sürerdi ve biliyordu ki onların takip aşaması devam ediyordu. Şimdi işler karışacaktı. Merveyi takip ederken belki de İnci ve Nilgünü de takip etmek zorunda kalacaktı. Olmasa bile Merveyle ilgili raporunu tutarken onlar hakkında da bilgi verecekti. Merve çoktan uyumuş belki de sızmıştı. ığdem üzerini giyindi, sessizce odadan ayrıldı. Yurdun çatı katına çıktı. Çünkü telsizini oraya gizlemişti. Telsizle emniyete ulaştı ve bugünkü gelişmeleri, Merve, İnci arkadaşlığını not ederek yapılması gerekenleri bu arkadaşlığın sürüp sürmemesi konusundaki talimatları aldı ve aşağı indi yeniden. Emniyet ,bu arkadaşlığın sürmesini ve Mervenin en azından Şermin tehlikesine karşı bu grubun içinde olmasının iyi olacağı konusunda görüş bildirmiş ve takibin iki cepheli sürmesi gerektiği söylenmişti. Şimdi kısa zamanda İnci ve grubuna da sızması gerekiyordu ığdem. Oğün akşama kadar bunu düşündü ve planını yaptı. İki yol vardı önünde; birincisi direk Mervenin arkadaşı olarak girmek ,bir diğeri de erkek üyelere birine kancayı takmak. Uyuyuncaya kadar bunu düşündü durdu.

Sabah olmuş, henüz güneşin ilk ışıkları serin Ankara ufuklarını ısıtırken Merve gözlerini açmıştı, zorlanarak da olsa. İlk kez içki içen birinin ruh hali ve üzerindeki alkolün etkisi henüz geçmemişti. Bir de baş ağrısı peydah olmuştu. Yatakta bir o yana bir bu yana kıvrandı durdu. Ta ki ığdem uyanıncaya kadar. ığdem mervenin sıkıntısını anlamıştı. Bu konuda deneyim sahibiydi. Alkolün sabahları insan üzerindeki etkisini, hele ki ilk kez alan üzerindeki etkisini iyi bilirdi. İi yanardı insanın da su aldıkça yeniden alevlenirdi. İyisi mi bir ağrı kesici almak ve iyi bir duş kendine getirirdi insanı. Kalktı yataktan hiçbir şey söylemeden duşu ayarladı hafif ılık ve Merveyi kaldırdı yataktan... Merve de itaatkar olmuştu bu kez ...Hiçbir şey sormadan ığdem onu sürüklercesine banyoya götürmesine sessiz kalmış, hatta üstünü soymasına da ses çıkarmamıştı. ığdem kapıyı ekerken,

-Hadi kızım kolay gelsin ,birazdan hiçbir şeyciğin kalmaz.

-Sağolasın ığdem ...demiş ve suyun serinliğinde kendine gelmişti Merve. ``Tövbe anam bir daha alkol mü yanından geçmem billahi. Bu zıkkımdan ne buluyorlarsa`` diye homurdanarak duşunu almış ve dışarı çıkmıştı ki elinde bir ağrı kesiciyle ığdem karşıdaydı. Bir anne gibi üzerine titriyordu bugün Mervenin. Gerçekten ılık duş Merveyi kendine getirmişti. ığdemi sarılıp öptü,

-Sağolasın gülüm, sen olmasaydın ne yapardım bu alkolün başağrısından nasıl kurtulurdum, hakkın ödenmez vallahi... Bu muhabbet Mervenin üzerini giyinmesine kadar sürmüş ve birlikte şakalaşarak yurdun kantinine kahvaltı yapmaya inmişlerdi. Bugün cumartesiydi ve dinlenme günleriydi kızların. Akşam yediye kadar dışarı çıkma hakları vardı. Kahvaltıyı yaparken ığdem sordu,

-Merveciğim ,bugünkü planın ne ,dışarı çıkacak mısın.

-Hıı...düşünmüyorum öğleye doğru, belki bizim kafeye ya da pastahaneye takılırım biraz. Ha bir de

Ankarayı gezmek istiyorum.Bak geleli kaç yıl oldu,nerdeyse okul bitecek bildiğimiz okul yurt.Bugün diyorum şöyle özgürce Ankarayı arşınlayım.Çiğdem bunu sorarken dışardaki takipçi polisin işini kolaylaştırmak istiyordu aslında.Kahvaltı bitmiş dışarı çıkmışlardı bir ara yurtlar arasında amaçsızca dolaştılar,havadan sudan konuşarak.Bir ara Çiğdem izin isteyerek lavaboya gitmiş ve orda Mervenin bugünkü yol güzergahını öğrene bildiği kadar merkeze rapor etmişti.Sonra tekrardan odaya döndüler.Çiğdem mücadele isteyerek ayrıldı odadan.Merve uzun süredir yazmadığı günlüğünü eline aldı,karıştırdı sayfaları.Sonra kalemi alıp birkaç cümle yazmak istedi.Ama sonra vazgeçti.Aniden eline triko ceketini alarak dışarı çıktı.Hemen yurdun karşısında otobüs durağı vardı.Yürümeyi gözü kesmediği için oraya yönlendi.Durakta iki kişi bekliyordu.Selam verdi ve onlarla beraber beklemeye koyuldu.On dakika sonra dolmuş gelmişti.Dolmuşa binerken omuzuna bir el dokundu,

-Merhaba Merveciğim,nasılsın görmeyeli.Geri döndü,baktı.Bu gülümseyen yüz İnciydi.

-Nasıl olsun,İnci...hala dün akşamın sıkıntısını yaşıyorum...İnci anlamıştı Mervenin sıkıntısını.gülerek.

-Olur canım ilkinde hep öyle olur...Hem her zaman içmedikten sonra arada bir bir sakıncası olmaz.

Konuşurken otobüste yanyana oturmuşlardı.İnci,

-Hayırdır nereye yolculuk.

-Hiç öylesine kafa dağıtmaya çıktım.Amaçsızca dolaşacağım bugün.

-Tehlikeli olmaz mı,gel sen bugün de bize takıl...ha bugün kafeye değil,pastahaneye takılıp kendi aramızda şiir dinletisi yapacağız.

-Olur aslında da ,biraz gezeyim kafamı dağıtayım ,sonrasında uğrarım...

-Sen bilirsin...davetimiz her zaman geçerlidir.Konuşurlarken araba son durağa gelmişti.İkisi birlikte indiler arabadan ve ayrıldılar.İnci pastahaneye giderken ,Merve çevreyi seyrederek yürüyordu.Hemen yirmi metre arkasında onun gölgesi olan sivil polis.Uzun süre yol boyunca girmedikleri ara sokak kalmamış gezinip durmuştu.Sonra birden ardına döndü,sanki takip edildiğini hissetmişti.O,takip edenin Şermin olabileceği korkusunu yaşarken takipçisiyle göz göze gelmiş sonra rahatlamıştı.Bu bir erkekti,korkması için bir sebep yoktu.